

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

124. In quadam Religione tenebantur Religiosi confiteri determinatis
te[m]poribus, quæsierunt à me, an teneantur ad hoc si tantum peccata
venialia haberent? Et an præceptum Clementinae obliget tantum, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

Et an hac toties, quoties fuerit requisitus? Ex p. 8. tr. 7. & Misc. Ref. 90.

§. 1. Ad hoc dubium affirmatiue respondet Bordonus in consil. Regul. tom. 1. resolut. 34. quæst. 21. num. 60. ubi sic ait. Parochus requisitus siue titulo electionis, siue ut pastor à suis Parochianis, tenetur audire confessiones suarum ouium, quia id illi ex officio incumbit, & id pluribus probat Nauarrus, tom. 2. in c. placuit, num. 152. & plures citat Bordonus, quæst. 7. de pœnit. part. 4. §. 2. num. 23. quod uolunt procedere toties, quoties est requisitus; sed ego puto cum aliis, quos sequitur Syluest. verb. Confessor. 1. num. 14. Francus verb. Absolutio, numer. 28. Atmill. num. 27. teneri quidem, sed non semper, nimium, quando uiget præceptum confitendi. aut est tempus iubilæi, aut semel in hebdomada deuotionis: si enim quis uellet bis, aut quater in hebdomada confiteri, crederem posse reitici sine peccato, cum Parochus non habeat debitum continuè tempus infumendi pro suis ouibus, sed congruis temporibus.

2. Quod spectat ad alios Confessarios delegatos, præsertim Regulares, puto Confessarium delegatum nunquam audientem peccare mortaliter, quia huiusmodi spirituale exercitium uidetur potius contemneret, quam æstimare, unde gloss. in cap. 3. de offic. Arcidiacon. cum Homobon. part. 3. respons. 94. negligentiam esse peccatum mortale in iis, quæ quis ratione officij negligit facere. Confirmatur à simili de Sacerdote toto anno nunquam celebrante. Hucusque Bordonus.

3. Sed mihi placet opinio negatiua, quam tuetur Auctora de sacrament. Pœnitent. q. 16. sect. 11. Dicendum est igitur quòd simpliciter non uidetur per se obligari confessarius Regularis delegatus ad confessiones excipiendas, nisi ab extrinseco ex debito obedientiæ, vel charitatis.

RESOL. CXXIV.

In quadam Religione tenebantur Religiosi confiteri determinatis temporibus; quæserunt à me, an teneantur ad hoc, si tantum peccata uenialia haberent? Et an præceptum Clementina obliget tantum, quando Patres Benedictini habent conscientiam peccati mortalis? Et an, si Patres Benedictini habeant peccata mortalia, teneantur confiteri tantum sub onere peccati uenialis? Et an præceptum dictæ Clementina sit contrarium usu derogatum? Et docetur, quod nullus fidelis carens peccato mortali teneatur ad confitendum ex vi præcepti confessionis annuæ: imò nec ad comparandum coram Parocha, Ex p. 5. tr. 13. & Misc. Ref. 35.

§. 1. Negatiue respondi, quia, ut rectè contra Alexand. 4. part. 9. art. 18. membr. 4. art. 2. Bonauent. in 4. dist. 17. part. 2. art. 2. quæst. 1. & Richardum art. 2. quæst. 8. docet diuus Thomas in 4. dist. 17. quæst. 3. art. 1. q. 3. Scotus quæst. 1. Suarez in 3. part. tom. 4. dist. 36. sect. 2. Valquez quæst. 90. art. 2. dub. 2. & alij. Nullus fidelis carens peccato mortali tenetur ad confitendum ex vi præcepti confessionis: imò, quod est notandum, nec ad comparandum coram suo Parocho, nisi forte aliquando per accidens ad sedandum scandalum, quando forte ortum sit ex eo, quòd quis non confiteatur; & ratio est, quia Ecclesia præcepto annuæ confessionis tantum præcipit semel in anno fieri id, quod Christus præcepit fieri extra articulum mortis, non determinando tempus; sed Christus nullo modo præcepit confessionem uenialium, sed tantum mortaliu; ergo ex vi dictorum præceptorum nullus

Tom. VII.

tenetur ad confessionem uenialium, adhuc quando non habet mortalia.

2. Sed aduersus hanc doctrinam facere uidetur Clem. Ne in agro Dominico, de statu Monachoru. Unde asserit Valquez ubi supra aub. 3. Suarez sect. 5. Canus relect. de pœnit. dist. 6. n. 22. & alij, quòd ex illa Monachi Benedictini tenentur confiteri singulis mensibus, etiamsi habeant tantum peccata uenialia, & hoc sub onere peccati mortalis, ut uult ex Valquez Hurtadus dist. 7. de pœnit. diffie. 8.

3. Verum licet Paludanus in 4. dist. 17. quæst. 2. art. 4. Sotus dist. 18. q. 1. art. 3. glossa dist. Clem. & alij contrarium asserant, hæc non obstant in casu nostro. Primò, quia præceptum dictæ Clementinæ fuit impositum ab Ecclesia, quæ tamen potest secundum aliquos præcipere confessionem uenialium, ut probat Hurtadus loco citato. Sed in casu de quo interrogatus fui adgit tantum præceptum regulæ illius Religionis, quæ certum est nullam potuisse habere facultatem, & potestatem circa materiam sacramenti Pœnitentiæ, ergo, &c. Secundo asserunt aliqui, præceptum dictæ Clementinæ obligare tantum, quando Patres Benedictini habent conscientiam peccati mortalis: & ita cum multis aliis docet Villalobos in summ. tom. 1. tract. 9. diffie. 28. n. 5. qui antea n. 4. sententiam, quam ego circa præsentem quæstionem consului, tenet in terminis, ut dici solet, terminantibus; sic enim ait. [El que no tiene mas de pecados ueniales, no tiene obligacion de confesarse al año; la razon es, porque el precepto diuino no obliga à confesar los pecados ueniales; y como este precepto Ecclesiastico no es nueuo, sino que determina solamete el tiempo, siquese que tanpoco por fuerça deste precepto estamos obligados à confesar los pecados ueniales, y entonces basta que se presente al paroco, porque no parezca que llega temerariamente al Sacramento de la Eucharistia. Infiere tambien que los Religiosos que estan obligados por sus reglas à confesarse en ciertos tiempos, no estan obligados à hazerlo, no teniendo pecado mortal.] Ita ille, qui, ut uisum est, in his ultimis uerbis in specie determinauit casum, de quo ego interrogatus fui.

4. Notandum est etiam hic obiter, quòd Patres Benedictini etiamsi haberent peccata mortalia, tenerentur confiteri tantum sub onere peccati uenialis. Ita contra Hurtadum probabiliter tenet Henriquez lib. 1. de pœnit. c. 4. n. 10. & Villalobos ubi supra, qui etiam addit præceptum dictæ Clementinæ esse contrario usu derogatum.

RESOL. CXXV.

An privilegia Regularibus concessa celebrandi tempore interdicti sint reuocata per Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 12. Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 213. Et ad litteram in p. 3. tr. 2. Ref. 133. Sed hic vna tantum transcribitur.

§. 1. Affirmatiuam sententiam docet Nauarrus in man. c. 27. n. 190. Garfias de benefic. part. 3. c. 2. à n. 278. qui in addit. ad p. 5. c. 8. n. 87. ver. ad 8. testatur sic respondisse S. Cardinalium Congregationem consultam ab Episcopo Abulensi. Et idem asserit Armentarius in addit. ad recopil. leg. Navarra, lib. 2. tit. 18. leg. 7. de Relig. n. 73.

2. Sed contrarium docent, Henriquez li. 13. c. 48. §. 1. Rodriq. tom. 2. q. 112. art. 11. Sayrus de cens. lib. 5. c. 13. n. 24. & 25. Io. de la Cruz de statu Rel. lib. 2. c. 7. dub. 2. concl. 2. Miranda in man. Pralat. tom. 2. q. 57. artic. 12. Homobonus de exam. Eccles. tr. 11. c. 12. q. 25. ref. 1. & alij, asserentes, specialim Regularium priuilegia, ut pro suis festis, vel aliis certis diebus non seruetur interdicta, Tridentino Decreto non esse reuocata.

H 2 RESOL.

Et pro contento in hoc § Sed aduersus, n. tom. 1. §. 3. R 61 §. 1. ut in principio, & in tom. 3. tr. 1. R. 24. §. 2.

* Sup. hoc in Ref. 1. non praterita, §. Quæ omnia, & in Ref. 2. §. 1. & melius in tom. 3. tr. 1. Ref. 3. per totam.

Sup. hoc in tom. 1. tr. 3. R. 61. §. vii. post medium à uerf. etiam si moa. hi.